

פרוטוקול מס' 213

ישיבת ועדת העבודה גיוס ד' ח' בכפרו תשל"ו - 12 בנובמבר 1975 בשעה 8.30

כ ח ו :

ש. ארבל-אלסוולינו - יו"ר	י. ז. אמיר	חברי הוועדה:
	ל. דיציאן	
	ה. זיידל	
	ס. כהן	
משרד המשפטים -	מ. גלס	מוזמנים:
משרד הדתות -	ד. גלס	
משרד הדתות -	ס. בן-עמי	
משרד הדתות -	י. קלסנוביץ	
מזכ"ל הסתדרות הפקידים -	מ. בר-טל	
הסתדרות הפקידים -	ס. בית-דגן	
הסתדרות הפקידים -	ס. לוי	
	מ. משולם	מזכיר הוועדה:
	ס. הלנברג	רשמה:
1. חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 2) תשל"ה-1975.		סדר הינוח:
2. מרכז בני-יהודה		

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני פותחת את הישיבה.

חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 2) תשל"ה-1975

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: הצעת חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 2), תשל"ה-1975, הובאה לקריאה ראשונה בכנסת ב-1 ביולי השנה והועברה לוועדת העבודה.

מאחר והנושא קשור בעיקר במועצות הדתיות הזמנו לישיבה זו גם את נציגי מרכז השלטון המקומי, שעדיין לא הגיעו, ולפי בקשתו של מר בר-טל הזמנו גם את נציגי ההסתדרות.

אבקש מנציגי משרד הדתות להציג את

עמדתם.

ד. גלם:

בסדינת ישראל יש 186 מועצות דתיות המספקות שירותים דתיים לאוכלוסייה היהודית. בעצם הימים האלה אנחנו עוסקים בחידוש הרכבן של המועצות הדתיות בסדינה. המועצות הדתיות מגישות שירותים דתיים מכל הסוגים. הייתי מחלק את השירותים הדתיים של המועצות הדתיות לכל סוגים: יש שירותי חובה לכלל האוכלוסייה היהודית כגון: כאשר מדובר בנשואין, הדין החל על נישואין של יהודים הוא דין תורה והמועצות הדתיות הן המארגנות את ענין הרישום, עריכת טקס הנישואין וכו'. בסוף דרכו של אדם, כשהוא הולך לעולמו, חברות הקדיש"א, אם כי לא כולן ולא חלקן הגדול, הן במסגרת המועצות הדתיות. אנחנו מעוניינים שתלך ותרחיב התופעה שחברות הקדיש"א תהיינה במסגרת המועצות הדתיות, כי לדעתנו זה הסצב הרצוי. כאמור, אלה הם במסגרת שירותי החובה של המועצות הדתיות לכלל הציבור היהודי בסדינה.

סוג שני של שירותים אלה הם שירותים הניתנים לציבור הדתי בשעה שהציבור החילוני איננו נזקק להם, לדוגמה: תחימת ערוב, תעודות הכשר למסעדות וכו'.

וסוג שלישי: שירותים הניתנים לציבור הדתי פרופר כגון: מקוואות וכו'.

במסגרת המועצות הדתיות מועסקים כיום למעלה מ-2600 עובדים מסוגים שונים. גם הרבנים הם עובדי המועצות הדתיות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בדברי ההסבר מדובר על 4000 עובדים.

ד. גלם: זו טעות דפוס.

המספר של 2600 עובדים כולל רבני שכונות, אלה העוסקים במערכת הכשרות, שוחטים, מסגיחים, עובדים במקוואות, עובדי חברת קדיש"א וכו'?

המועצות הדתיות, אם להגדיר אותן בקיצור, מהוות את המכשיר העיקרי למתן שירותים דתיים בסדינה ובעוד ששאר הדתות מספק שירותים ארציים ישירים, השירותים הדתיים המקומיים מסופקים על-ידי המועצות המקומיות.

כאן אני מרשה לעצמי לוטר, שכמו בנושאים דתיים אחרים המופלים לרעה בסדינת-ישראל כן המועצות הדתיות מופלות לרעה.

ד. גלם:

בעוד שעניני העובדים במדינה מוסדרים בצורה זו או אחרת אין שום הסדר אשר יחייב לגבי עובדי המועצות הדתיות. יש אמנם נוהלים שמשרד הדתות נוהג לפיהם, יש אולי הסדר פה והסדר שם אבל עד היום אין דבר מוסדר מחייב. משרד הדתות עשה שבת לעצמו במה שנוגע לתנאי עבודה. היו הסכמים אבל לא היתה מסגרת חוקית בשעה שאנחנו מדברים על תחומים שצריך להיות לגביהם הסדר חוקי.

אנחנו באים להציע הצעת מסגרת ולא דבר מהותי לגבי איזה שהוא ענין. אנחנו מבקשים לקבוע שבשלושה תחומים ייקבע שר הדתות, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים ובאישורה של ועדת העבודה יהיה רשאי להחיל את חוק שירות המדינה, מינויים וגימלאות, על עובדי המועצות הדתיות. המסמעות המעשית היא שאם המסגרת הזאת תאושר, ובמסגרת הזאת יש בוודאי כיסוי לגורמים הפועלים בעניני עבודה, נציע, בתאום עם הסתדרות הפקידים וגורמים הנוגעים בדבר, הוראות אשר יכסו את התחום של הפיצויים.

כיום, לדוגמה, אין הסדר בדבר קבלת עובד למועצה דתית. הכנו לעצמנו אמנם נוהגים לפיהם אנחנו פועלים אבל אין הסדר חוקי. אנחנו חושבים שחוק שירות המדינה הוא טוב ונציע הצעה שתחיל את ההוראות, כולן או מקצתן, על עובדי המועצות הדתיות. הוא הדין גימלאות. כיום נוהגים למעשה לפי חוק שירות המדינה (גימלאות), אנחנו מפעילים ועדות ביחס להארכת שירות והגדלת הגימלה כשאנחנו אומרים שיש לנו סמכות כזו מכוח הסמכות הכללית שיש לשר אבל אנחנו לא בטוחים שזה על בסיס חוקי וצריך להסדיר את הדבר.

אנחנו מציעים שהוראות חוק שירות המדינה (משמעת) יחולו, בשינויים מתאימים, על עובדי מועצות דתיות, באישור ועדת העבודה של הכנסת.

בסעיף 13 אנחנו באים לתקן דבר שלדעתנו יש בו פגם וחסרון. בעוד שלגבי ראשי מועצות מקומיות יש פיצוי מיוחד בהתחשב בעובדה שהם ממלאים תפקיד של נבחרים והקביעות שלהם בתפקיד איננה מובטחת, ולכן ניתנת להם פנסיה מוגדלת, אין הדבר חל על ראשי המועצות הדתיות. חשבנו שצדק יהיה להחיל כלל זה גם על ראשי מועצות דתיות ועל סגנים של ראשי המועצות הדתיות, אלא שהממשלה לא קיבלה עמדתנו זו. אני מבקש לציין שהיו אלינו פניות שונות, גם מצד חברי כנסת, לתקן את הפגם הזה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: זאת אומרת שראש מועצה דתית ייראה כראש עיר?

ד. גלם:

לא. לראשי המועצות הדתיות יש משכורות נמוכות משיש לראש עיר. ראש עיר אחרי תקופה מסויימת של כהונה כראש עיר מקבל פנסיה בשיעור של 4% לשנה במסגרת 2% כמקובל. אנחנו מבקשים שאותו דין יחול על ראש מועצה דתית, שצריך לראותו כראש הקהילה הדתית. יתר על כן, גם לחברי כנסת, בהיותם נבחרים, יש פנסיה מוגדלת.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

ממתי יש להם פנסיה מוגדלת?

מ. גלם:

הפנסיה של חברי הכנסת איננה זהה לזו של עובדי המדינה.

ד. גלם:

היות ומדובר במילוי תפקיד של נבחרים, גם כן, כאמור, משכורתו שן ראשי המועצות הדתיות נמוכה יותר, אנחנו סבורים שצדקת פנסיה צריכה להיות זהות.

ד. גלם:
יש בעיה גם לגבי סגנים של ראש מועצה דתית. אנחנו בונים כלי שנוכל לצקת לתוכו את הדברים החשובים שיהיו הן לטובת העובדים והן לטובת החוק והסדר הממלכתי הטוב.

ס. בר-טל:
אני מוצב לוועדת העבודה אשר איפשרה לנו להופיע לפנייה ועם זאת להביע תסיהה על העובדה שהוגשה הצעת חוק שיש בו נגיעה לענייני עובדים בלי לבוא מקודם בדברים אתנו. מאז קום המדינה היה תאום ומגע עם ההסתדרות כאשר דובר על חוק הנוגע לענייני עבודה. אלמלא עירנות שלנו יתכן שהיינו עומדים בפני מציאות שהנה יש חוק שהיה עובר ללא ידיעתנו ובלי שנחווה דעתנו עליו. אנשי משרד הדתות לא פנו אלינו בקשר לחוק הצדון ולא היתה אתנו כל הידברות על המוצע בו.

כשאנחנו באים לדון בהצעת החוק אנחנו מתייחסים לא לחוק כולו אלא רק למעייפים הנוגעים לעובדי המועצות הדתיות. אני רוצה לקבוע שהמועצות הדתיות הם מוסדות מקומיים ולא ממשלתיים, וכדוגמת הרשויות המקומיות העובדים בהם משרתים את האוכלוסייה המקומית. יחד על כן, יש מועצות דתיות שהעובדים בהן משרלבים במסגרת של עובדי הרשויות המקומיות ויש מועצות דתיות שהן נפרדות אבל עובדה היא שהמועצה הדתית היא מוסד מקומי. עובדה זו באה לפיטוי גם בכך שגרעון, אם הוא מתהווה, גרעון במועצה דתית, שני-שלישים שלו מתכסים על-ידי הרשות המקומית ורק שליש - על-ידי הממשלה. בכך אין הבדל ביחסים שבין הרשות המקומית ומשרד הפנים. אנחנו שוללים שלילה מוחלטת את הנסיון להחיל את הנוהלים הקיימים על עובדי המדינה גם על עובדי הרשות המקומית. משרד הדתות צריך להחליט, לדעתנו, אם רצונו שכל הנוהלים ותנאי העבודה של עובדי המועצות הדתיות יהיו כדוגמת אלה החלים על עובדי המדינה, דהיינו, להפוך את עובדי המועצות הדתיות לעובדי מדינה, אבל לא יתכן שיהיה צדדו בינו - שתנאי העבודה ושכר העבודה יהיו כמקובל בשירות המדינה אבל מצד שני ישארו עובדי המועצות הדתיות במסגרתם של עובדי רשויות מקומיות. באנדרלמוסיה זו לא נוכל למצוא לא את ידינו ולא את רגלינו ואני מזהיר מן הנסיון לערבב תחומים שעד כה היו מוגדרים.

נדמה לי שלא אטעה אם אומר שפרט לעובדי המדינה, שאין להם הסכם עבודה, ציבור העובדים במועצות הדתיות הוא היחיד שאין לו הסכם עבודה. במשך עשרים-ושבע שנים, בכל השינויים והתפוררות שחלו במשרד הדתות נסו לנו להגיע להסדר ולא הצלחנו להגיע אליו.

אציין כי בינתיים נחתם בראשי תיבות הסכם עבודה עם המועצות הדתיות.

ד. גלם:
אני מוכן לחתום עליו מיד חתימה מלאה.

ס. בר-טל:
אני מבקש לציין לטובה את התקופה הקצרה כאשר השר צדוק היה שר הדתות, קיימנו אז פגישה עם מר גלם ואולי העובדה שהשר צדוק היה שר הדתות נתנה את הדחיפה הגדולה.

ד. גלם:
אולי גדול מאד.

ס. בר-טל:
לפנינו הצעת חוק המבקשת להחיל את תנאי העבודה של עובדי המדינה גם על עובדי המועצות הדתיות בשפה שבאותה עת יש הסכם עבודה חתום בראשי תיבות. אנחנו סבורים שלא יתכן שבעת ובעונה אחת יהיה גם הסכם עבודה וגם חוק.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: האם יש סתירות בין ההסכם ובין החוק?

הסכם העבודה הוא כמעט העתק מדוייק של ההסכם שיש עם מרכז השלטון המקומי.

מ. בר-טל:

זה הסכם עבודה ולא חוק.

האם ההסכם מתייחס גם לענין הגימלאות?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

לכל.

מ. בר-טל:

אולי תוכל לציין מספר סעיפים מהותיים למה מתייחס ההסכם.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

ההסכם מתייחס באופן כללי כמעט לכל דבר. אנחנו יוצאים מתוך הנחה שמדובר בסוסד

מ. בר-טל:

מקומי. כאשר מדובר בסוּעָה לתית בנפרד וברשות מקומית בנפרד, גם אז יהיה אותו דין וכאשר שני הסוסדות משולבים ברור שיחול על עובדי הסוּעָה הדתית מה שחל על עובדי העיריה. אנחנו סבורים שהחוק מיותר. כשנביע לחתימה על ההסכם - כל הענינים של יחסי עבודה יבואו על סיפוקם.

עקרונית, ואמרנו זאת גם לגורמים הממשלתיים, אנחנו מעדיפים הסכם עבודה על התקש"ר, והנה, במקום שנתקרב ונתקדם להסכם יש נסיגה ויש עכשיו הצעה להוסיף ולהחיל את התקש"ר על עוד אלפי עובדים.

התיקון המוצע מיותר. אני במעט בטוח שמה שנאמר בו בא לידי ביטוי בהסכם העבודה. אם יתברר שיש דברים שאינם באים לידי ביטוי בהסכם העבודה - אנחנו מוכנים להכניס אותם.

מה נאמר בהסכם על גימלאות לראש הסוּעָה הדתית?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

מ. בר-טל:
עובדי הסוּעָה הדתיות הם כמו עובדי מדינה; לפי המוצע על-ידי אנשי משרד הדתות, ואילו ראש הסוּעָה, לדעתם, דינו צריך להיות כדין ראש עיר, כבר אמרתי שלא יתכן מצב כזה. לדעתי זה מצב שאי-אפשר להשלים אתו. ברשויות המקומיות יש פנסיה תקציבית. לראש העיר יש משהו מיוחד. לא נתנגד שיהיה משהו דומה אבל מן הדין שהכל, מלמעלה עד למטה, יהיו במסגרת פנסיונית אחידה ולא צריך לעורר מתיחויות.

אני סבינה שאתה מתייחס לסעיף 13.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני מתייחס לסעיפים 13 ו-14.

מ. בר-טל:

זה החוק.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

נכון.

מ. בר-טל:

אני סבינה שההתנגדות לחלק הראשון איננה כל כך חזקה, אתה מתנגד לסעיף הקובע

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

את תנאי העבודה, הגימלאה וכו'.

על מנת לא לחסם את האווירה עוד יותר אני סוכן לקביעה זו, אם כי יש לנו

מ. בר-טל:

השגות רבות. בענין המינויים, אינני רוצה להכנס למה שהיה עד כה. זה צריך להיות דומה למקובל ברשויות המקומיות.

אתייחס לבל אחת משלוש הסוגיות: מינויים, גימלאות ומשטעה.

מ. גלם:

ת. גלם:
אשר לגימלאות: אמנם קיימת סמכות בידי המועצות העירוניות להתקין כללים העניין הגימלאות אבל בפועל הדבר לא נעשה. בפועל הרשויות המקומיות אמנו את המתכונת חוק שירות המדינה (גימלאות) וזה נעשה בדרך של הוראות מטעם שר הפנים, אבל זה מגובש בהסכמים.

מ. כהן:
האם אין הסכם קיבוצי לעובדי הרשויות המקומיות?

ת. גלם:
אינני יודע. מה שאני יודע, שאפילו המעבידים של חוק שירות המדינה (גימלאות) באו, על-ידי פירוש של בית-משפט, כחלק מן ההסכם שאומץ על-ידי הרשויות המקומיות. זה המצב בפועל.

אשר למינויים: בחוק שירות המדינה (מינויים) יש הוראה המאפשרת להחיל על הרשויות המקומיות את חוק שירות המדינה (מינויים). מכיוון שהוראה זו קשוחה, אי-אפשר היה להשתמש בה והיא נשארה על הנייר לפחות בעיריות. לעומת זאת, במועצות מקומיות שבהן יש לשר הפנים סמכות להסדיל את העניינים בצו, יש צווים של שר הפנים לגבי מועצות מקומיות למיניהן ובאותם צווים הוא אימץ את המתכונת של חוק שירות המדינה (מינויים), היות ושם היה יותר חופשי הוא יכול היה להתאים את ההוראות האלה לשווי הקיים בין הרשות המקומית ובין סגנון המדינה. העיקר בכך, שלא היה צריך להחיל את המנגנון של חוק שירות המדינה על המועצות המקומיות. יש צווים של שר הפנים שבהם נאמר שבמקום "נציב שירות המדינה" בחוק שירות המדינה (מינויים) בא גוף אחר, במקום השר יבוא ראש הרשות המקומית וכו'. יש מספר גופים בחוק שירות המדינה (מינויים) שאינם יכולים לפעול ברשויות המקומיות ושר הפנים החליף את בעלי התפקידים ובעלי המשרות בבעלי משרות אחרים אבל המתכונת כגון: תקן, מכרז וכו', אותם דברים שהם היסוד של חוק שירות המדינה (מינויים) נתקבלו.

אשר למשמעת: בחוק שירות המדינה (משמעת), נסוף, קיימת הוראה המאפשרת לממשלה, באישור ועדת העבודה, להחיל את חוק של רשויות מקומיות שהוחל עליהן חוק שירות המדינה (מינויים). יש עקא, הקוץ שבענין - היות ואי-אפשר להחיל את חוק שירות המדינה (מינויים), לא ניתן להחיל את חוק שירות המדינה (משמעת).

על שולחנה של ועדת הפנים מונחת הצעת חוק אשר תאפשר החלת חוק שירות המדינה (משמעת) בעיריות כשהם יחליטו להקים בין-דין למשמעת, בית-דין מקומי שגם שם יהיה אימוץ של המתכונת הקיימת של חוק שירות המדינה (משמעת). הדחף לכך בא מצד הלשכות לייעוץ משפטי ברשויות המקומיות. קיימים אמנם בתי-דין כאלה כבר כיום אבל אין להם בסיס בחוק והמלה האחרונה אם לפטר עובד או לא לפטר עובד היא תמיד בידי מועצת העיריה. זאת אומרת, הם רק יכולים להביא המלצות בפני מועצת העיריה והיא המחליטה.

מר בן-עמי:
ברשותכם, אומר כמה דברים לאופי המשפט של המועצה הדתית. המועצה הדתית היא אישיות משפטית, היא איננה חלק מהרשות המקומית אלא היא אישיות משפטית הוקמה על-פי חיקוק. היא רשאית להחזיק נכסים, יש לה מוסדות ואין ספק בכך שהיא אישיות משפטית. אם בחלק של הרשויות המקומיות יש מצב עגום שהמועצה הדתית מהווה חלק מהן, יש להצטרף על כך. הסטאטוס של מועצה דתית הוא של אישיות נפרדת משפטית, היא גוף סטאטוטורי ואם יש ערבוּב של תחומים, זה מצב בלתי-חוקי. מי שבא לטעון שהמועצה הדתית מעורבת עם הרשות המקומית - זה בניגוד לחוק הסטאטוטורי במדינה.

ד. בן-עמי:
 אשר לבעיות הקונקרטיות שהחוק בא לתקן. מה שאנחנו רוצים לתת כאן הוא אפשרות ליצור מסגרת חוקית כדי להסדיר שלוש בעיות חשובות ביותר: ככל שבגזון המעסיק עובדים: משמעת, גימלאות ומינויים. בחוק שירות המדינה יש הסדרים לשלוש הבעיות האלה, אשר נתקבלו על-פי חיקוק של זכנסת. יש הסדרים בקשר לרשויות המקומיות אלא שהם אינם כל כך טובים, מחלקם מופעלים ובחלקם לא מופעלים. ההסדר הגרוע ביותר הוא שלוש הבעיות הקרדינאליות האלה הוסדרו אך ורק על-פי הסדרים. צריך שהמסגרת שלהם, לא התנכין אלא המסגרת תהיה בחיקוק.

אנחנו לא יכולים, בשום פנים, להסתמך על מועצות מקומיות. אם אנחנו רוצים שהדברים לא יהיו באוויר, הרי גם לא יהיה חיקוק - לא עשינו דבר. ברגע זה אינני רוצה להתייחס לתוכנם של הסכמים קיבוציים, אם יהיו, המקור צריך להיות בחיקוק וזה מה שאנחנו באים לעשות - חוק שאפשר למלא בצווים ובהסכם קיבוצי, ואין מניעה שיהיה הסכם קיבוצי בין המועצה ובין מוסדות מקומיים אבל המקור צריך להיות בחוק.

ה. גלם:
 החתימה על ההסכם מתעכבת בגלל התנגדות של הסתדרות הפקידים.

ז. בר-טל:
 יש סעיף שלא יתקיים בו דיון.

ח. גלם:
 מבחינתנו ההסכם טוכן והוא מסדיר את הדברים המוסכמים בהסכם קיבוצי. נשארים דברים נוספים מסויימים שגם ברשויות המקומיות אינם מוסדרים בהסכם עבודה. הזיקה הקיימת בין שר הפנים והרשויות המקומיות מן הדין שתהיה קיימת בין שר הדתות והמועצות הדתיות. אנחנו מציעים מסגרת. האם לדעת המדינה שישו הסדרים חוקיים? כל מה שנצטרף יובא לוועדה הזאת ואחרי בירורים יוחלט אם הדברים סותרים או אינם סותרים. אינני מבין מה ההתנגדות למסגרת.

ט. בר-טל:
 סעיף 14 איננו מדבר על מסגרת.

י. גלם:
 סעיף 14 מדבר על ראש רשות וזה לא שייך.

נכון מה שאמר סר בן-עמי. עובדי המועצות הדתיות אינם עובדי הרשויות המקומיות. רשות מקומית הצומקת בעניני מועצה דתית עוברת על החוק. צריך להפסיק את הנוהל הקסול שרשות מקומית מטפלת בענינים שהם בתחום מועצה דתית.

יא. בהן:
 יש הבדל בין רשות מקומית לבין מועצה דתית. רשות מקומית נבחרת בשעה שמועצה דתית מתמנה, ואנחנו יודעים כיצד. הציבור בוחר ברשות המקומית בשעה שראשי המועצות הדתיות מתמנים. ידוע לי שבדרך-כלל תנאי העבודה של עובדי המועצה הדתית זהים לתנאי העבודה של עובדי הרשות המקומית במקום. אני סבור שאי-אפשר להטיל עליהם את חוק שירות המדינה. ברור שאי-אפשר לקבל למועצה דתית עובד שאיננו בעל מסורת דתית, ואני מקבל זאת. המועצה הדתית קובעת, ובצדק, שמי שאיננו חובש כיפה איננו יכול להיות איש המועצה הדתית. לכן אי-אפשר להחיל את חוק שירות המדינה על המועצות הדתיות.

אשר לגימלאות: של ראש המועצה הדתית וההצעה להשוות את הדברים לנהוג לגבי ראשי רשויות מקומיות. אני סבור שיש להתנגד לכך בכל חוק. בדרך-כלל ראש המועצה הדתית איננו נבחר על-ידי הציבור לתקופה של קרוביה אחת שאחריהם עלולים להיות בלא תעסוקה, אלא הוא מסונה על-ידי אנשים שמונו.

מה הסטאטוס של המועצה הדתית? היא לא הוגדרה בחוק, אין לה סטאטוס כמו רשות

ת. כהן:

מקומית.

יש.

מר בן-עמי:

אשר לעובדי העיריות: יש הסכם קיבוצי מפורש של כל עובדי הרשויות המקומיות.

ת. כהן:

אותו דין צריך להחיל גם על עובדי המועצה הדתית ואז אין צורך בחוק.

ה. זיידל:

בוויכוח שהתנהל במליאת הכנסת כל המשתתפים קבלו בדרך-כלל בברכה את הכוונה שהולכים

לתת מסגרת לנהגים ונוהלים שהיו מקובלים עד כה ולא להוסיף סלאי על סלאי. אנחנו כחברי הכנסת חייבים לתמוך בכל דבר שיש בו כדי לתת גושפנקה חוקית לדברים.

אני מבקש לדעת אם אין חריגות מההסכמים

החמומים, האם אין תוספות מתחת לשולחן? האם השכר זהה למקובל בקשר לעובדי הרשויות המקומיות?

ה. זיידל:

לי מפריע האופן שבו נבחרת המועצה הדתית.

כשבעצם רק יושב-ראש המועצה הדתית מוסכם

על-ידי מועצת העירייה ושר הדתות בשעה שהיתר מתחלקים - מחציתם מתמנים

על-ידי שר הדתות ומחציתם על-ידי הרשות המקומית. תמיד יוצא שהרוב

המועצה הדתית הם מגוון אחד. שר הדתות לא ימנה ששה או שבעה אנשים

לאוצה מועצה אלא אם הם מאותו גוון, ולי זה מפריע אם כי אני מצדד

בהחלט בשירותים הדתיים שמספקת המועצה הדתית לתושבים הדתיים והמסורתיים.

נדמה לי שאנחנו מסכימים בקלות להחיל

חוקים ממלכתיים, בעיקר בכל מה שנוגע לגימלאות, על ציבורים שונים.

עלינו לזכור כי מדובר בתקציבים ומישהו צריך לממן אותם, וכשמדברים על

סימון - הוא נופל בסופו של דבר על אזרחי המדינה. אינני סבור שבכל

מקרה צריכה להיות פנסיה תקציבית ולא הייתי מחיל אתהוצאות

של עובדי המדינה גם על עובדי המועצות הדתיות. אני הייתי אומר שמוטב

להבטיח גימלאות מהקרנות הקיימות, כמו לגבי עובדי ייצור, ולא להרחיב את

המעגל, שהוא רחב למדי, של פנסיה תקציבית המכבידה על תקציב המדינה.

אשר לראש הרשות ומגביו. בדברי ההסבר

נאמר: "יצורפו יחד כל זמני כהונתו כראש רשות, בין שלפני תחילתו של

חוק זה ובין שלאחריו". והן כל הזמנים שבהם כיהן בשכר, לפני כהונתו

כראש רשות וברצוף לה, כיושב-ראש או כסגן יושב ראש בשכר, של ועד

קהילה, או כנשיא, או כיושב ראש ועד של אגודה שיתופית שהוקמת על-פי

פקודת האגודות השיתופיות ושמיאלה, לדעת שר הפנים, תפקידי רשות

בתחומה של הרשות לפני הקמתה". ובסעיף 14 (2) נאמר: בסעיף 3(1), במקום

הסיפה המתחילה במלים "כיושב ראש, או כסגן" קרי "כיושב ראש של ועד

קהילה או כנשיא או כיושב ראש של חבר בני אדם, מואגד או בלתי מואגד,

שלדעת שר הדתות מילא תפקידי רשות בתחומה של הרשות לפני הקמתה".

מה פירוש הדבר? האם מספיק שיהיה נשיא של קהילה קטנה ויהיה זכאי להנות

מכל? אני חושש שמחר יוצרו נשיאים ללא סוף.

אם יוחלט לקבל את החוק, אני מסכים

שיוסדרו בו דברים ברורים בשלושה תחומים: שטענת, סינויים וגימלאות.

מכל מקום, עדיין אינני יודע אם לתמוך בהצעה אם לאו ואני מבקש לחשוב

עוד על כך.

מתוך נסיוני אני יודע שאם חותמים על הסכם בראשי תיבות, פירוש הדבר שהענין

ג. אמיר:

וסוכם ב-99.9%.

נכון.

ג. בר-טל:

אבל אוסרים שאין הסכם. צריך לבטל את הדברים.

ג. אמיר:

אני מבקש שיובן שאין התנצחות בין שני הצדדים על הצעת החוק. התפיסה שלנו אומרת

ג. בית-דגן:

שעובדי מדינה חיים על-פי חוקי המדינה באשר הם מועסקים בשירותיה. יש חוק מינויים, חוק פנסיה וחוק משמעת ואלה מחייבים אותם. אנחנו מאמינים שמי שאינם עובדי מדינה, אפשר להסדיר את העניינים שלהם במשא-ומתן להסכם צבודה, וזה נכון גם לגבי המועצות הדתיות.

גם מינויים?

ג. גלם:

ענין המינויים ייהפך להיות פיקציה אם יתקבל החוק הזה. האם תוכלו להציע

ג. בית-דגן:

מכרזים שכל אחד יוכל לגשת אליהם?

בהחלט.

ג. גלם:

אינני מאמין.

ג. בית-דגן:

אם הוועדה תחליט שעובדי המועצות המקומיות

הם עובדי מדינה - אפשר להחליט על כך, אבל למה שיהיה אנדרוגינוס של תנאים שונים?

אנחנו לא מתנגדים שעובדי המועצות הדתיות

ייחשבו כעובדי מדינה, אבל אז צריכים לחול עליהם כל התנאים החלים על עובדי מדינה, אחרת אנחנו מציעים שענייניהם של עובדי המועצות הדתיות ינוהלו על-פי הסכמי עבודה - גם בעיות המשמעת, גם ענין המינויים וגם עניני הפנסיה, וניתן למצוא להם פתרון מכובד כמו ברשויות המקומיות או מוסדות ציבוריים אחרים.

אנחנו לא מטפלים ולא עוסקים במעסיקים

דהיינו בראשי הרשות אבל אני משוכנע שתהיה תגובת שרשרת אם ייקבע שראש מועצה דתית, שאיננו נבחר, יקבל תנאי פנסיה שונים מאלה הנהוגים לגבי עובדי המועצה או עובדי המדינה. אנחנו מתנגדים להצעה זו מחשש שהדבר יגרום לתגובת שרשרת.

אינני רוצה להכנס לויכוח משפטי. אנחנו

ג. בר-טל:

לא ערערנו על כך שהמועצה הדתית היא אישיות משפטית. אנחנו בעד שכל תנאי העבודה של עובדי המועצות הדתיות ייקבעו במסגרת של הסכם קולקטיבי כפי שזה מקובל לגבי מוסדות ציבוריים פרט לעובדי המדינה.

אני יודעת שיש הלך רוח של החלפת התקשי"ר בהסכם עבודה.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזליני:

נכון.

ג. בר-טל:

אנחנו רוצים שעובדי המועצות הדתיות

דינם יהיה כדין רוב העובדים בארץ - תנאים קבועים בהסכם עבודה. אפשר לערוך הסכם רחב ומגוון אשר יכלול את שלושת הנושאים - משמעת, מינויים וגיסלאות. לעובדי המועצות הדתיות יש פנסיה תקציבית ולא יוצא לשלול זאת.

מ. בר-טל:
אני מצטרף שיש נוהל של פנסיה תקציבית.
לדעתי החלטה על כך היתה שגיאה פאטאלית
של אשכול המנוח. זו שגיאה הגוזלת מן המדינה חסכוניות של מיליוני לירות.
להסתדרות הפקידים יש בנושא זה צרות ללא סוף. כל העובדים בדירוג האחיד
שאינם בשירות המדינה טוענים שמשכורתם נמוכה בכ-5% ממשכורתם של עובדי
המדינה. מכל מקום, זה קיים ולא נערער זאת.

כאמור, אנחנו סבורים שכל תנאי העבודה
יכולים להיקבע בהסכם עבודה קיבוצי, ונוכל לייצג את העובדים טוב יותר
כאשר התנאים נקבעים מלמעלה, כמו בתקש"ר.

כאמור, יש הסכם החתום בראשי תיבות
אבל אי-אפשר לחתום עליו חתימה מלאה מפני שיש בו פסקה שלא היתה
מלכתחילה, שבה נאמר: "במידה ואינה סותרת דין כל שהוא במדינה, דין"
במשמעות תודעה למונח זה בפקודת הפרשנות.

ה. זינדל:
האם משפט זה לא היה בעת החתימה בראשי
תיבות?

ד. גלם:
הוא היה.

מ. גיט-דגן:
אנחנו מבקשים לדעת מה הכוונה שבמשפט זה.

ד. גלם:
המועצות הדתיות מורכבות 45% לפי הצעת
שר הדתות, 45% לפי הצעת הרשות המקומית
ו-10% רבנים מקומיים. אין כאן מינוי אוטומטי, כפי שחבר-הכנסת כהן
הציג את הדברים. שלוש הרשויות האלה צריכות לחוות את דעתן על המועמדים
וצריך להיות יצוג מתאים והולם של הגופים השונים, עדות וכו'.

אנחנו מעוניינים ליצור יצירה שלמה אשר
תסנע מצב של הסכמים מתחת לשולחן בנושאים שונים. הסנע כיום ברשויות
המקומיות, אם כי יש הסדר חוקי ומוסד וצווים של שר הפנים אנחנו יודעים
שבכל רשות מקומית נוהגים אחרת. בגימלאות יש הכדל בין רשויות מקומיות
שונות אם כי יש צו של שר הפנים, ועל אחת כמה וכמה בענייני מינויים.
לא דומה ירושלים לדימונה. לכל רשות יש חוקה משלה והיא עושה שבת
לעצמה.

אני רוצה שיהיה ברור: אם הסתדרות
הפקידים מתבצעת לחוק אשר יסדיר כשהבעיה נפתרה במקובל ברשויות המקומיות,
אשר ככלל גם ענייני מינויים, משמעת ועניינים לא מוסדרים - יש לנו
הדוררים לגבי ההסכם הקיבוצי.

ההסכם הקיבוצי איננו מדבר על עניינים
המוסדרים כיום בחוק במערכת היחסים שבין שר הפנים והמועצה המקומית.
יש דברים שאי-אפשר להסדיר בהסכמים, למשל עניין המינויים.

מ. גיט-דגן:
יש פקודת העיריות, אין פקודת המועצות
הדתיות.

ד. גלם:
המועצה הדתית פועלת לפי חוק שירותי הדת
היהודיים (נוסח משולב), 1971, המסדיר
את הסטאטוס בצורה ברורה לגמרי. המועצות הדתיות אינן פועלות בחלל ריק.
חלק של הדברים ניתן להסדיר באמצעות הסכם קיבוצי, אבל דברים שאי-אפשר
להסדירם בהסכם קיבוצי אנחנו עומדים על כך שיוסדרו בצורה מסודרת בחוק.

מ. בר-טל:
מדוע אי-אפשר להסדיר את עניין הגימלאות
בהסכם?

ג. גלם:
אנחנו לא מציעים לאמץ את החוק כולו.
אנחנו מציעים שלשר הדתות תהיה סמכות,
גם שר הפנים, להביא לכאן את ההצעות המהותיות אשר יקבלו את אישורכם.
אנחנו רוצים כלי אשר יאפשר לנו להפעיל הוראות מסדאיות.

אני חוזר ומדגיש: אנחנו לא דורשים שום
דבר שלא קיים לגבי עובדי הרשויות המקומיות. מה שאפשר להסדיר בחוקת
עבודה - יוסדר בחוקת עבודה, אבל מה שאי-אפשר - צסדיר במסגרת שניצוק
לתוכה את הדברים.

אשר לראש המועצה הדתית: הלכנו בדיוק
בעקבות המקובל לגבי ראש רשות מקומית. חבר-הכנסת כהן איננו צודק בטענתו
שמשרת יושב-ראש המועצה הדתית היא לכל החיים. יושב ראש המועצה הדתית
נבחר על-ידי חברי המועצה והוא נתון לרצונם של חברי המועצה. בירושלים,
לדוגמה, במשך תקופה של שמונה שנים היו ארבעה יושבי ראש למועצה הדתית.
האלמנט של תוספת תנאים מיוחדים לאדם נבחר, שהסיכון לגביו קיים, הוא
סביר מאד. איש איננו מוכן לעזוב משרה ולהיות ראש מועצה דתית בשהוא יודע
שכאשר יפרוש הוא עלול להשאר ללא כלום. המצב כיום הוא שראשי מועצות
דתיות אינם ברמה המניחה דעתנו. אנחנו מסתדלים שרבנים לא יהיו ראשי
מועצות דתיות ואנחנו עושים כדי להעלות דור צעיר למשרה זו. יש הכרח
בהזרמת דם חדש למועצות הדתיות.

כאמור, ההצעה היא העתק של מה שקיים
לגבי ראשי רשויות מקומיות.

ה. גלם:
לפני 12 שנים, חברי מר בן-עמי ואנוכי
ובהשתתפותם של עובדי מדינה אחרים,
קיימנו סיור גדול ביישובי הנגב, שלא היו בהם אותה שעה מועצות דתיות,
כדי לעמוד על המצב של מתן השירותים הדתיים באותם מקומות שמבחינה חוקית
היו שטח הפקר.

נתקלנו בצורות שונות ומסוגלות ביותר של
מתן השירותים האלה. היו מקומות שבהם היה אדם אחד שוחט אשר עסק בכל
דבר. היו מקומות אחרים שבהם כבר היתה התארגנות מסויימת והיה ועד
אשר טיפל בעניינים אלה והוא עסק גם בענייני המקוואות, בתי-כנסת וכיוצא
בזה. מצב כזה היה נפוץ ביותר בשנים שקדמו להקמת המדינה, שהיו ועדים
שונים אשר טפלו בנושאים אלה שכיום מטפלות בהם המועצות הדתיות, בדיוק
כמו שהיה ברשויות המקומיות, שהיה ועד מקומי כגון: ועד הר הכרמל,
ועד הדר הכרמל, ועד בית-הכרם, אגודות שיתופיות למינייהן אשר מלאו תפקיד
של רשות מקומית.

מה נקבע בחוק הגימלאות של ראשי רשויות
מקומיות? אם אדם, לדוגמה, היה ראש אגודה שיתופית של מה שהפך לאחר
מכן לגבעתיים וגבעתיים הפכה למועצה מקומית ואחר-כך לעירייה, ואותו אדם
נבחר לראש העיר, תקופת כהונתו כיושב-ראש או נשיא של אותו ועד שהיה
בזמנו תוכא במניין לעניין הגימלאות. זה צילום של המצב כפי שקיים ברשויות
המקומיות פרופר גם לגבי המועצות הדתיות. הנשיא או היושב-ראש, זה
מתייחס לחבר בני אדם, מאוגד או בלתי-מאוגד, אשר לדעת שר הדתות מילא
תפקידי רשות בתחומה של הרשות לפני הקמתה. אני רוצה לקבוע שעבודתם של
האנשים באותם כפרים בנגב, אותם הזכרתי בדברי, היתה לא קלה ואין ספק
שהיתה חשובה ביותר. לא מוצע כאן דבר אחר ממה שניתן לראשי ערים או
ראשי מועצות מקומיות. ביאים בחשבון את המצב של התקופה הפרטיזאנית
אבל יש הכרח בתנאי אחד: שר הדתות צריך להיות משוכנע שהאיש פעל כיושב-
ראש של אגודה שהיא למעשה היתה המועצה הדתית במקום אם כי לא היתה
מוכרת בתור שכזו.

ו. דיזאן:
האם יש קשר אם האיש עבד באותה תקופה
פרטיזאנית בשכר או שלא בשכר.

ה. גלם:
כרגע אינני יכול לומר בעניין זה.

ל. דיציאן:
נניח שבמקום מסויים קטן היה יהודי שקיבל על עצמו, כתפקיד של כבוד, להיות נשיא של הפעולות הדתיות, והוא פעל במשך שלוש, ארבע, חמש, שנים בתפקיד זה כתפקיד של כבוד ואחר-כך הסדירו את הדברים ובחרו במועצה דתית והוא נבחר להיות ראש המועצה הדתית בשכר. השאלה היא אם התפקיד שמילא עד לאותו רגע שקיבל רשמית את תפקיד ראש המועצה הדתית, יראו את תקופת כהונתו בו לצורך החישוב.

מ. גלם:
אני מפנה את תשומת לבך לסעיף 3(1) של חוק הרשויות המקומיות.

ל. דיציאן: התשובה ברורה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזליני: אני סבורה שיש צדק בטענתם של נציגי הסתדרות העובדים הקובלים על כך שלא באו אתם בדברים כאשר גבשו את הצעת החוק. ידוע לנו, כוועדת העבודה, שכל נושא הקשור בחקיקה בענייני עובדים נדון עם הגורם הנוגע בדבר ועם הארגון היציג של העובדים. יכול להיות שאילו היו מתקיימים דיונים משותפים היתה שונה הגישה של הסתדרות הפקידים. מכל מקום, אני משבחת את הערנות של הסתדרות הפקידים, אם כי היינו מפנים את תשומת לבם לענין אילו היינו נוכחים לדעת שהדבר לא הובא לידיעתם.

בדרך-כלל אנחנו מחייבים את הגישה שנושאי עבודה צריכים להיות מוסדרים בהסכם ולא בחקיקה, כי הסכם אפשר לשנות בשעה שחוק קשה יותר לשנות. יתר על כן, מוצדקת הטענה שהסכם עבודה היה מונע דברים רבים שהם תוצאה של אי-הבנה של התקש"ר ופירושים שונים. לכן, מוטב שגם לעובדי המועצות הדתיות יהיה הסכם. יחד עם זאת, אינני מבינה מה הטעם לפסקה שנציגי הסתדרות העובדים טוענים שהוכנסה ללא הסכמתם. לדעתי אין לה כל מקום. הסכם עבודה איננו בא לסתור את חוקי המדינה אלא הוא בא להיטיב ולתת יותר בשעה שלפי מה שכתוב בפסקה הנדונה משתמע כאילו יש סתירה עם חוקי המדינה. אני סבורה שפסקה זו איננה נחוצה, היא מיותרת והיא מטילה דופי בחוקה קיימת. אין לה מקום. הסכם עבודה אף פעם לא בא לסתור או לגרוע מחוקים קיימים.

ל. דיציאן: צריך למחוק אותה.

מ. בר-טל: בגלל פסקה זו לא חתמנו על ההסכם.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזליני: כל חברי הוועדה סבורים שמשפט זה מיותר. יתכן שפסקה זו מקפלת בתוכה כוונות שאנחנו לא יודעים אותן - אנא תבהירו. אחרת אין לה מקום. חוקת העבודה של הרשויות המקומיות איננה סותרת את חוקי המדינה וההסכם הזה בא לאמץ את חוקת העבודה של הרשויות המקומיות.

שוכנעתי כאשר נאמר שהמועצות הדתיות יש להן מעמד סטטוטורי והן רשות בפני עצמה ואי-אפשר לוטר-פאס-פאס-היה במסגרת מחלקה של הרשות המקומית, זה החוק ובהתאם לכך נצטרך להתייחס.

לא פעם העלו חברי הכנסת את סגב השירותים המסופקים על-ידי המועצות הדתיות, וטוב היה אם נוכל לקבל הצעות אנשי משרד הדתות לשיפור השירותים האלה. ביחוד אלה הניתנים על-ידי החברה קדישא.

ד. גלם: רק בחלק מן המקומות היא צפודה למועצה הדתית.

ל. דיציאן: היא צריכה לעבור לרשות מסלכתית.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
 אם אנחנו יוצאים מתוך הנחה שהמועצה הדתית הן רשות בפני עצמה והם רוצים לאמץ חוקת עבודה כזו או אחרת, כל תנאי העבודה הקשורים עם העובדים ייקבעו בהסכם עבודה והצעת חוק לא צריכה להתייחס לנושא זה. אם אומרים שהסכם עבודה אינו מספק במה שנוגע לנבחרים - נשארת נקודה שצריך לתת עליה את הדעת - ביחס ליושב-ראש המועצה.

מ. בר-טל:
 מבחינתנו הוא מעסיק. אנחנו לא מתערבים בשטח זה.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
 אם כן, החוק צריך להשיב על סוגיה זו.
מ. בר-טל:

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
 מאחר שמדובר בנבחרים שהסכם עבודה אינו מתייחס אליהם וגם ההסתדרות לא מספלת בהם, טבעי שהסוגיה לגביהם תהיה מעוגנת בחוק. עוד נחזור לדון בנושא החוק כדי לקבוע את מעמדם, אם הוא צריך להיות כמו מעמדו של ראש עיר אם לאו.

ענין הגימלאות ותנאי העבודה מוסדרים בהסכם העבודה.

ד. גלם:
 האם הסכם העבודה כולל את יעובדי המועצות הדתיות?

מ. בר-טל:
 כן.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
 דינו של הסכם עבודה כדין חוק.

ד. גלם:
 אם הסכם העבודה מכסה את ענין הגימלאות - אין לנו טענות.

מ. בר-טל:
 כן.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
 נושא זה מוסדר בהסכם העבודה, והסכם עבודה דינו כחוק. עלינו למצוא תשובה ופתרון לנבחרים.

מכל מקום, ענין הגימלאות בשלב זה יורד מן הפרק. החלק הארי מוסדר בהסכם. ענין הנבחרים יוסדר בחוק.

אשר לסינוי ולמשמעת: אני סבורה שטוב שענין המשכורות יוסדר בחוק כמו שהוא כיום ואז יש מכרזים וביקורת.

ל. דיזיאני:
 בדרך-כלל המכרז "תפור".

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
 האם בוועדות המכרזים משהתפיים נציגי העובדים?

מ. גלם:
 כן.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
 הפרטים של ההצעות עוד יובאו אלינו לדיון ואז נזמין את הגורמים השונים. רצוי יהיה שהגורמים הנובעים לענין ינסו לתאם את עמדותיהם לפני שהצעה תובא שוב לוועדת העבודה.

קודם כל תיקבע המסגרת והפרטים
ייקבעו לאחר אישור המסגרת.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

האם זה עושה נציבות מיוחדת?

מ. גלס-דגן:

זה כמו במשרד הפנים.

ד. גלס:

יש עובדות קיימות: שר הפנים
מסונה על הרשויות המקומיות ושר

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

הדתות מסונה על המועצות הדתיות.

אנחנו רוצים נוהלים אחרים.

ד. גלס:

אותה השפעה שיש למשרד הפנים
על הרשויות המקומיות תהיה למשרד
הדתות על המועצות הדתיות, לא פחות ולא יותר.

מ. גלס:

אנחנו רוצים לקבוע כללים לטיפולים
ולמשמעת. כללים אלה יכולים להיות
העתק של הכללים בשירות הסדינה (טיפולים) בתנאים המחייבים על-מנת
להתאים את הדברים למבנה המועצה. אנחנו לא נכנסים עכשיו לויכוח לגופו
של ענין. אני חושבת שמבחינה עקרונית יש מקום לקבוע את הכללים בחוק.
כיצד הם יבוצעו. אם כמו ברשויות המקומיות אם לאו - על כך נדון בשלב
שני.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

עובדה קיימת היא שהמועצות הדתיות
אינן כפופות לרשויות המקומיות. הן כפופות לשר הדתות. יכול להיות
שנאמץ את הכללים החלים על הרשויות המקומיות ואולי נשנה אותם.
את הדיון הזה נעשה כאשר תובא לפנינו הצעה. אותו דבר נכון לגבי
משמעת. אי-אפשר להסדיר את הדברים האלה בהסכם עבודה ולכן מוטב
להסדירם בחוק ואז נסגור את הפרצות של אי-שביעות רצון.

לא נדון היום בסעיפי החוק.

אם לנציגי ההסתדרות יש הערות
ניסוחיות לסעיף 13, אני מבקש

ל. דיזיאן:

שנקבל אותן במועד.

הערתו של חבר-הכנסת דיזיאן נכונה
גם לגבי סעיף 14. אני מבקשת שענין
הסכם העבודה יבוא לסיומו לפני שידון בהצעת החוק. אני חוזרת ומבקשת
שאנשי משרד הדתות יבטלו את הפסקה המיותרת וכאשר נדע שיש הסכם עבודה
נלכל לדון בהצעת החוק. לא נוכל לדון בחוק כל עוד לא יהיה הסכם עבודה.
אני מבקשת שתחתמו על ההסכם ותעבירו לנו העתק מסו.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

מרכז בני-יהודה

שר רענן ולייב לא אחי בדברים וסיטרת
לד שם ששיתוף-ההנהלה יש לנו הצעה

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

הוא מבקש את הסכמת הוועדה. מכיוון שהוא מבקש להיות נוכח מלפני
בוועדה נקיים את הדיון עם שובו של מר וייץ מחוץ-לארץ. סיטרת לא
שהוועדה הביעה תרעומת על כך שלא היתה הענות מצד המחלקה להתיישבות
שכל הדיונים יידחו עד לסיום הדיון בוועדה בלא נקבע על תאריך מסויים.
הוועדה עומדת על כך שלא יתכן שבעת הדיונים בוועדה יתקיים דיון משמטי.
אנחנו חוזרים ומבקשים שההליכים יידחו עד שהוועדה תסיים את
עבודה. הוא הציע הצעה לסיומם העליון וביקשת מסנו להעלותה על הכתב.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
במכתבו אלי כותב מר וייץ: "בהמשך לשיחתנו הטלפונית מהיום הריני מביא לידיעתך את ההחלטה של הנהלת החטיבה להתיישבות מהיום בנדון:

(1) מרכז בני-יהודה הוא מרכז גושי לכל דבר וחלים עליו הנוהלים והתקנות המתייחסים לסוכנים הגושיים בארץ. הנהלת חטיבת ההתיישבות מבקשת שוועדת העבודה של הכנסת תרשום לפנייה הודעה זו ותודיעה בכתב על כך.

(2) בהתחשב במצב ובנסיבות המיוחדות, האנושיות והלאומיות, שלא לגרום להורדת מתיישבים סרמת הגולן, תסכים הנהלת החטיבה לבטל את ההליכים השפטים נגד שני התושבים לאחר שיחתמו על התחייבות שתנוסח על-ידינו לפנות את מרכז בני-יהודה ברגע שיווצרו בעבורם סגורים חליפיים ברמת הגולן.

(3) ההליכה לפניים מסורת הדין במקרה דלעיל לא תהווה כשום פנים תקדים כל שהוא בנושא הנ"ל.

ל. דיציאני: הוא לא השיב על הבקשה לעצור את הדיונים.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
עם מר וייץ.
את הדברים כי ההצעה תדון בישיבה

ל. דיציאני: אני אביא את העניין לפני חברי סיעתי.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
אשר לדחיית ההליכים: התקשרתי עם מר יחיאל אדמוני והוא הודיע לי שהם יהיו סוכנים לדחות את ההליכים עד להופעתו של מר וייץ בוועדת העבודה. הייתי צריכה להיפגש אתו ביום שני אבל הודיעו לי שהישיבה לא מתקיימת ולא קיבלתי ממנו פרטים מה היתה ההתפתחות. מכל מקום, כל עוד מר וייץ לא הופיע לפני ועדת העבודה - יש דחייה.

ה. זינדל:
מאחר שמר וייץ מציע הסדר - מבחינת עקרונית יש מקום לדחות את ההליכים.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
מר וייץ אמר לי שאם נקבל את הצעתו - ~~פועל~~ ~~ההליכים~~. אמרתי לו שאנחנו סוכרים לקיים דיון.

הישיבה יוצאה בשעה 10.45